

no sols en el Conveni amb nosaltres, sinó en els Suplements Sanitaris, com *una obligació*⁵ (i no un dret) que tenen de fer-se *reconèixer pel tocòleg*, i potser més eficaçment si es gestionés de l'Institut Nacional de Previsió que en el Conveni amb les llevadores els *imposés la condició*, per a cobrar el seu treball, *que la interessada hagués estat reconeguda abans del part pel tocòleg*. En fi, com diu molt bé el Dr. Ruiz C., hauria d'ésser el metge, i no la llevadora, el qui tingués el control de l'embaràs i part, condició essencial si es vol que l'Assegurança doni el resultat que hem dit hauria de donar⁶.

El segon defecte és que siguin metges de l'Assegurança no sols els que "fan habitualment l'especialitat", sinó tots e's que han volgut. Si a la capital, entre més de 1.700 metges, s'hi ha inscrit 81 (no arriba a un tocòleg per cada 20 metges) segons afirma el Dr. Ruiz C., i no creu que tots siguin convenientment especialitzats, què diria dels pobles on hi han ingressat tots o quasi tots? És possible que avui en una població de 5, 10 ó 20 metges, *tots* siguin obstètrics? Per què, doncs, s'ha permès que tots hi ingressessin? Com que ni el Sindicat ni el Col·legi podien donar patents d'especialista⁷, es va creure que fent signar aquelles targes en què el metge "s'obligava a prestar el servei, salvant, exclusivament, els casos d'absència, malaltia i força major", so's s'inscriurien els que "*Exerceixen habitualment la Tocologia*"; però la pràctica ha demostrat que són molts els que signaren les targes i a' primer cas ja han tingut de demanar substitució... o, el que és pitjor encara, deixar morir el fill i posar en greu perill a la mare⁸. S'hauria, doncs, de modi-

⁵ Es dedueix de l'article 9 del Reglament.

⁶ Ja l'article 15 del Reglament diu que les Entitats Asseguradores *hauran de demanar als metges* sobre les condicions de capacitat, moralitat i diligència de les llevadores. S'ha complert? No.

⁷ Malgrat que el Reglament, article 10, apartat 2, ja indica la R. O. de II-XII-1928 com a norma per a ésser tocòleg (per cert que no es pot demanar menys, i no crec que cap metge es nomeni especialista en qualsevulla disciplina, si no ha fet altra pràctica ni estudi que els del temps d'estudiant...).

⁸ Entre altres, recordo un cas en què mare i fill moriren poques hores després d'intervinguda (a Barcelona) per estretor pèlvica, *no prevista* amb tot i que el doctor N. la visità en el 8è. mes d'embaràs, limitant-se a dir-li que tot aniria bé... i no veient una pelvis asimètrica, sumament estreta i ni tan sols la coixera típica d'antiga coxàlgia...!, i aquest doctor està inscrit a l'Assegurança Maternal.

ficar la Base 3.ª, dient: "El Col·legi procurarà que a cada població pugui hom disposar, si mes no, d'un metge. *Unicament* podran ésser de l'Assegurança e's Tocòlegs municipals" i aquells metges que reuneixin les condicions que marca la R. O. d'II-XII-1928" (l'article 10, ap. 2 i 4 del Reglament, així ho dona a entendre). Si cap reuneix les dites condicions, tots poden ésser nomenats¹⁰.

El tercer defecte, al meu entendre, és el menys important, car tan migrats seran e's honoraris si es fixen en 100, com 200 ó 400 pessetes: el metge que ha consagrat anys a l'estudi i pràctica obstètrica, i que amb el seu esforç i voluntat s'ha posat en condicions de salvar la vida a mare i fill...; el metge que, portat pel seu amor a aquesta branca de la medicina, arriba a "conduir l'estat gravídic, el part i puerperi, de la manera més normal possible, prenent un màxim de mesures preventives, per a restringir en quant es pugui el nombre d'operacions, a fi d'obtenir els resultats més favorables per a la vida i salut de la mare i de l'infant", com diu molt bé el Dr. Ruiz C., aquest no té preu, i ni el màxim de remuneració que pogués concedir l'Assegurança seria prou per compensar els estudis i sacrificis fets. En canvi, si es suprimissin els dos defectes primers citats, crec que, tot i essent els honoraris migrats, tots els tocòlegs ens donaríem per satisfets i acceptaríem més de bon grat el sacrifici pecuniari que això representa, car llavors veuríem que l'Assegurança comp'eix la finalitat primera pel que fou creada: el nostre treball salvaria moltes vides i la satisfacció de contribuir al millorament de la raça compensaria amb escreix aquell defecte.

El descrèdit d'uns, l'apatia a complir el reglament per part de les interessades, la manca d'autoritat del tocòleg, que ara és inferior a la llevadora, de continuar així, farà que els tocòlegs deixem el camp lliure als altres, abandonant l'Assegurança Maternal i reservant-nos per a quant els altres es trobin en el fang.

⁹ L'article 18 del Reglament diu que "on hi hagi gran nombre de beneficiàries s'encarregarà del part distòcic un especialista qualificat".

¹⁰ Jo crec però, que on cap metge reuneixi tan mínimes condicions, no se n'hauria de nomenar cap.